

Peter je gospo presrčno in spoštljivo zahvalil, pa si mislil po tihem: »Tako je, ako ima človek smolo! Namesto da bi se bil na Sveti dan tukaj dobro imel, sem taval lačen po mrazu, pa še zlat bi bil skoro zapravill!«

*V tej veri . . .*



*Ej, pride ta ura  
in blizu je že,  
ko vrnem domov se  
med brate, sestré!  
Sinjina,  
milina  
brezbrežnih daljav,  
razsvetli  
razjasni  
poč mojih težav!  
Naj gledam  
vsem bedam  
v tujini v obraz  
veselo*

*in smelo,  
saj blizu je čas,  
ko zadnji pred mano  
razgrne se val,  
na bregu domačem  
bom srečen pristal.  
Ta vera je žeji  
studenec sladak,  
v najgloblji temini  
mi vrelec gorak. —  
Verujem v lepoto  
in verujem v luč,  
v tej veri do vse mi  
je radosti ključ.*

*Andrej Rapè.*